

Panel 1

Tábor XII Lager XII

Naučná stezka
Lehrpfad

Po stopách uranového hornictví „Uranová Golgota“
Auf der Spur des Uranbergbaues „Uran - Golgatha“

Základní data pro vězeňské tábory v Horním Slavkově

- 1946 - die městská kroniky zřít změn zapsané tábor u dolu Prokop?
- 1947 - Dohoda mezi Sovětským svazem a Československou vládou o využití německých zajatců pro těžbu uranu
- 1948 - prokazatelný příchod prvních německých válečných zajatců do Horního Slavkova
- 1948 - 28. ledna - prohlášení revize v kuchyni zajateckého tábora v Horním Slavkově
- 1948 - duben - zřízení oddělení Jozeta, a vnitřní uspořádání území Horní Slavkov
- 1949 - 1. února - první zřízení byl zřízen SMO ústřední Jozeta
- únor - podepsání dohody mezi Jáchymovskými doly a Ministerstvem spravedlnosti o pracovních nariadení Jozeta
- 1950 - 26. července - založení oficiálně vězeňský tábor Prokop - již pro vězeň
- 1950 - 26. ledna - založení válečnický tábor Ležnice
- 1950 - 7. října - vyhlášení nariadení bezpečnosti vyhlášení prostr Jáchymova a Horní Slavkov za uzavřená hranicích pásmo
- 1951 - 21. ledna - Jáchymovská, Horní Slavkovská a Příbramská je prohlášeno „vzájemným uzavřením územím“
- 1951 - 21. července - vznik útvaru „Jozeta“
- 1951 - 8. - 9. máje - založení tábora XII (je pamětník již v červenci)
- 1951 - 1. října - Ministerstvo vnitra bezpečnosti vyhlášení prostr Jáchymova a Horní Slavkov za uzavřená hranicích pásmo
- 1951 - 14. října - ústřední vězeňský tábor XII (pracovní na lachtě 14), pět zastřešených
- 1951 - 1954 - V Horním Slavkově vzniká centrální hospodářský mužstvá - Vladimír Kobranov - Ležnice, Gustav Bubník - tábor XII a Ležnice, Stanislav Konopáček - tábor XII, Václav Rozsíval - tábor XII a Zlatko Červeny - tábor X8
- 1954 - 9. srpna - zrušen tábor X8
- 1955 - 14. května - zrušen vězeňský tábor Prokop a Svatozluk
- 1955 - 22. srpna - zrušen tábor Ležnice
- 1955 - 1958 byl tábor Prokop využit jen pro ubytování brigádníků, byla zde i velká jídelna.
- 1956 - 28. dubna - zrušená uzavřená území Horní Slavkov
- 1956 - 22. září - tábor Prokop přechází do správy Ministerstva spravedlnosti. Nastupuje zde 750 vězňů.

Grunddaten für die Gefangenenlager in Schlaggenwald

- 1946 - laut der Stadtchroniken wurde das Gefangenenlager am Bergwerk Prokop errichtet
- 1946 - wurde das Archivium über die Ausstattung der deutschen Gefangenen für die Unterbringung zwischen der Sowjetunion und der tschechoslowakischen Regierung unterzeichnet
- 1947 - im August wurde die Ankunft der ersten deutschen Kriegergefangenen nach Schlaggenwald erwiesen
- 1948 - 28. Januar - in der Kirche des Gefangenenlagers in Schlaggenwald verläuft eine Revision
- 1948 - 28. April - wurde das Gebiet Jozeta errichtet und es entstand auch das gesperrte Gebiet Schlaggenwald
- 1949 - 1. Februar - an diesem Tag wurde die Polizeibehörde „Jozeta“ errichtet
- 1949 - im Februar wurde auch das Archivium über Arbeitsanweisung der Gefangenen zwischen Joachimsthaler Bergwerken und Justizministerium unterzeichnet
- 1950 - 2. Juli - kam es zur offiziellen Gründung des Gefangenenlagers Prokop - bereits für die Gefangenen
- 1950 - 26. Januar - wurde das Gefangenenlager Ležnice errichtet
- 1950 - 7. Oktober - fällt das Urteil über die Mitglieder der Tschechoslowakischen Repräsentationsbewegungsarmee, Wehrmacht in den Jahren 1947 und 1949
- 1951 - Februar bis April - wurde das Lager Svatozluk errichtet
- 1951 - 1. Mai - das Gebiet von Joachimsthal, Schlaggenwald und Příbram wurde für ein separates gesperrtes Gebiet erklärt
- 1951 - 18. Juli - wurde die Polizeibehörde „Jozeta“ errichtet
- 1951 - August bis September - wurde das Lager XII errichtet (nach den Zeitungen schon im Juli)
- 1951 - 1. Oktober - das Ministerium für Nationale Sicherheit verkündete das Gebiet Joachimsthal und Schlaggenwald für gesperrtes Grenzgebiet
- 1951 - 14. Oktober - Flucht der Gefangenen aus dem Lager XII (sie arbeiteten in der Schacht 14), fünf Gefangenen wurden erschossen
- 1951 - 1958 - im Schlaggenwald wurden die Mitglieder der Eibischkymannschaft gefangen gehalten, es waren Vladimír Kobranov - Ležnice, Gustav Bubník - Lager XII und Ležnice, Stanislav Konopáček - Lager XII, Václav Rozsíval - Lager XII und Zlatko Červeny - tábor X8
- 1954 - 9. srpna - wurde das Lager XII aufgelöst
- 1954 - 14. Mai - wurden die Gefangenenlager Prokop und Svatozluk aufgelöst
- 1955 - 22. August - wurde das Lager Ležnice aufgelöst
- 1955 - 1958 - das Lager Prokop wurde für die Unterbringung von Zeitarbeitern verwendet, es gab hier auch einen großen Speisesaal, laut der Stadtchronik kochte man hier auch Pfannengerichte
- 1956 - 28. April - das gesperrte Gebiet Schlaggenwald wurde abgeschafft
- 1956 - 22. September - das Lager Prokop geht in die Verwaltung des Justizministeriums, es treten hier 750 Gefangenen an

Tábor XII

Početním táborem vznikajícím na Slavkově byl početně XII, známá též pod krycím označením „který vznikl v srpnu 1951“. Po ústředí 12. vězňů dne 15. 10. 1951 pronásled tento tábor tvrdými represemi proti vzrůstům. Podle svědka E. K. jako konkrétní příklad tzv. trestní barak, který narušoval koncentraci v koncentraci, kam byl vězňů umístěn na ekonomické přestupky jsou popsané případy. Zde údajně vytvořil zástupce vězeň z kriminálních žvůl tzv. táborové policej. Bylo to komando, které v noci terorizovalo ústředí vězňů, převážně politické. Na tabule XII byl soustředěn i vězňů z řad potrestaných příslušníků armády a bezpečnosti, ale také baptisté. Baptista, kteří nacházeli soustředěni se svým vysvětliváním, bojující sara pro válečné úcty, byly roku 1952 soustředěni na tábor X8, protože se ale jejich odpor nepodařilo dojmout, byli rozestředěni do zastřešených táborů na Jáchymovsko a do zbývajících na Slavkově - Ležnice, Svatozluk, Prokop.

„Metodami převlekychov“ baptisté se dokonale zabýval v prosinci 1953 název výslovný ústředí.

Tento tábor byl zrušen, jako první na Slavkově, 9. srpna 1954.

Tábor Ležnice

Dne 25. ledna 1950 byl převzat do Správy velitelství Stanice SVS Ostrov tábor Ležnice, nesoucí krycí označení Q, kdy do něj přišlo 149 vězňů. Tábor byl umístěn v bezpečnosti blízko železniční č. 6 - Ležnice. Tábor, který byl připraven pro 150 - 160 vězňů, naimel 26. 1. 1950 dostal potvornou odpoč, která vada si musela dovézt. Tábor byl pilmo i objekty dolu, byl obdáván dvojnásobným, které přelovoval na čtyřech místech stáží vjez. V prosinci 1950 byl postaven nový barák s kapacitou 300 lůžek. Koncem roku 1950 obývalo tábor již 831 vězňů. Později zde bylo přes 1 000 vězňů. Na tomto táboře byl umístěn název hospodář, jmenován Augustin Bubník.

Tábor Ležnice byl zrušen jako poslední na Slavkově, a to 22. srpna 1955.

Tábor Prokop

Tábor Prokop byl nejstarším slavkovským táborem, jeho existence je zmínována již v roce 1946, uhočí však z ledna 1948. Původně byl tento tábor určen pro německé válečné zajatce. Pro zajatce přicestoval i JD v Horním Slavkově platila registrace stejně jako pro ostatní. Proto byl zajatci zabavené Jáchymova a oddělení vjezdu. Vjezd přicházel jako do ústředí Prokop, který byl umístěn v táboře na Slavkově. Jeho krycí název bylo „T“.

Jako tábor pro vězňů byl oficiálně označen 2. 7. 1948. V prvé fázi měl tábor obsazeno 200 vězňů. Později se měl i 300 vězňů a byl druhým největším táborem JD vězňů.

Tábor byl zrušen k 14. květnu 1955.

Tábor Svatozluk

Tábor Svatozluk měl krycí označení A a stál nedaleko lachtě stejného jména. Die materiálu vznikl někdy mezi únorem a dubnem 1951. Je 5. květnu 1951 je zde vězněno 1 070 lidí. 1. března 1952 již 1 584. V jednom baráku bylo k táboře Svatozluk zhruba 300 vězňů, kteří byli rozděleni po dvaceti a pampati do místnosti asi 46 metrů. Na Svatozluku byl tábor jednatráva vody, se vězňů při vodu z kalcu - nastala epidemie. Tábor byl zrušen 14. květnu 1955.

Lager XII

Das letzte Lager, das im Schlaggenwald-Gebiet errichtet wurde, war das beröchtigte Lager XII, unter dem Decknamen X bekannt. Das Lager wurde im August 1951 gegründet. Nach der Flucht von 12 Gefangenen am 15. Oktober 1951 wurde das Lager durch harte Repressionen gegen die Gefangenen beröchtigt. Nach dem Zeuge E. K. diene als konkretes das so genannte Repressionshaus, das von den Gefangenen „Konzentrationslager im Konzentrationslager“ genannt wurde. Hier wurden die Gefangenen für die geringsten Verstöße platziert. Es sind auch solche Fälle beschreiben, dass die Häftlinge kniefall im Schnee so lange standen mussten, bis sie Erfrierungen erlitten.

Anschließend wurde hier aus der Reihe der Kriminellen von einem stellvertretenden Kommandanten die so genannte „Lagerpolizei“ gegründet. Es war ein Kommando, das in den Nächten wanderte, meist politische Gefangenen terrorisierte. Im Lager XII wurden nicht nur die Gefangenen aus der Reihe der beröchtigten Mitglieder der Armee und Staatsicherheit konzentriert, sondern auch Baptisten.

Die Baptisten, die in Überweisung mit ihrer Konfession kein Um für missische Zwecke abgeben wollten, wurden im Jahre 1952 ins Lager XII konzentriert. Weil der Widerstand nicht zu brechen war, wurden sie in die anderen Lager im Joachimsthaler und Schlaggenwald-Gebiet platziert - in die Lager Ležnice, Svatozluk und Prokop.

Mit den Methoden der Umerziehung der Baptisten hatte sich im Dezember 1953 sogar das niederrheische Kriegergefangen beschlagte. Dieses Lager wurde am 9. August 1954 als erstes im Schlaggenwald-Gebiet aufgelöst.

Lager Ležnice

Am 25. Januar 1950 wurde das Lager Ležnice, das den Decknamen O trug, in die Verwaltung der Kommandostation SVS Ostrov übernommen. Zu diesem Zeitpunkt wurden hier 149 Gefangenen gefangen gehalten. Das Lager wurde in unmittelbarer Nähe der Gröblich-Ležnice platziert. Das Lager, das für 150 - 160 Gefangenen vorbereitet war, hatte zu diesem Zeitpunkt Mangel an Lebensmitteln sowie Heizstoffen und das Wasser musste man importieren. Das Lager war direkt im Gelände des Schachtes und wurde durch einen doppelten Zaun und vier Wachtürme umgeben. Im Dezember 1950 wurde ein neues Haus gebaut mit der Kapazität von 300 Betten. Am Ende des Jahres 1950 befanden sich bereits 831 Gefangenen das Lager, später über 1000 Gefangenen. In diesem Lager wurde auch ein von unseren Eibischkygeheim gefangen gehalten, namentlich Augustin Bubník. Das Lager Ležnice wurde am 22. August 1955 als letztes im Schlaggenwald-Gebiet aufgelöst.

Lager Prokop

Das Lager Prokop war das älteste Lager im Schlaggenwald-Gebiet. Seine Existenz ist schon im Jahre 1946 datiert. Ursprünglich wurde das Lager für deutsche Kriegergefangenen bestimmt. Für die Gefangenen, die in den Joachimsthaler Bergwerken in Schlaggenwald gefangen wurden, galt die Repatriierung (Heimkehrpflicht) genauso wie für die anderen. Deshalb wurden sie nach Joachimsthal übergeführt und von hier aus wurden sie ausgesiedelt. Das Lager Prokop war Zentrallager im Schlaggenwald-Gebiet. Sein Deckname war „T“.

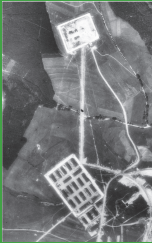
Als Gefangenenlager wurde es offiziell am 2. Juli 1948 geöffnet. In der ersten Etappe war die Kapazität des Lagers 200 Gefangenen, später 200 und es war das zweitgrößte Lager des Joachimsthaler Bergwerke. Das Lager wurde am 14. Mai 1955 aufgelöst.

Lager Svatozluk

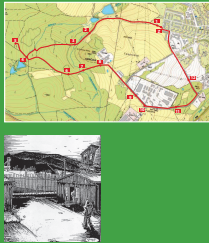
Das Lager Svatozluk mit dem Decknamen V stand unweit des Schachtes des gleichen Namens. Laut der Dokumente wurde es zwischen Februar und April 1951 errichtet. Bereits Ende 3. Mai 1951 wurden hier 1070 Lezke gefangen gehalten. Am 1. März 1952 waren es schon 1584 Leute. Ein Haus im Lager Svatozluk bewohnten zika 100 Gefangenen, die in Gruppen von 12 bis 15 Menschen in die Zimmer von Größe drei Meter aufgeteilt wurden. Im Lager Svatozluk gab es täglich Mangel an Wasser, dass die Gefangenen das Wasser aus Pfützen tranken und es kam zu einer Epidemie. Das Lager wurde am 14. Mai 1955 aufgelöst.

Mapa Vězeňských táborů v Horním Slavkově (Právní území) (1950)

Tábor XII a lachtě 14. Záběr je z lachtě na plan 11.

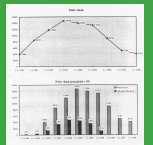
Mapa na lachtě 14. Záběr je z lachtě na plan 11.

Tábor XII a lachtě 14. Záběr je z lachtě na plan 11.

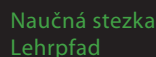
Tábor XII a lachtě 14. Záběr je z lachtě na plan 11.

Barový graf - počet vězňů v táboře XII (1951-1955)

Joachimsthaler Bergwerke – unfreie Arbeitskräfte

An der vorstehenden Tafel - grundlegend ist die Einleitungsinformation über Unterbringung in Schlaggenwald und die Wirkung der Joachimsthaler Bergwerke in der Stadt und Umgebung. Es war nach dem Krieg und die Wiederherstellung der Volkswirtschaft brachten auf die Beine stellen und das war nach der Aussiedlung von Millionen Deutschen eine schwierige Aufgabe. Außer diese Aufgabe gab es eine neue Aufgabe - die Unterbringung. Es entstand ein völlig neuer wirtschaftlicher Bereich - die Unterbringung, die in der ersten Etappe vor allem an der Gewinnung von radioaktiven Stoffen gerichtet wurde. Weil es sich im Grunde um ein ganz neues Industriezweig handelte, gab es trotz allen möglichen Maßnahmen ein großes Problem und zwar Mangel an Arbeitskräften. Also mussten wir auch die Leute erziehen, die das Erz gewonnen haben. Der Uranabbau ist eine schwere und ernsthafte bergbauische Arbeit, die professionell und psychologisch tüchtige und kräftige Mitarbeiter auf allen Ebenen erfordert. Aus verschiedenen Gründen wurde diese Voraussetzung nach dem 2. Weltkrieg in der Tschechoslowakei nicht mehr verlangt. Unter dem Druck der politischen Bedingungen, und auch als Reaktion (Reaktion) gerade bei den Massenunfällen, so es dazu gekommen, dass neben den Bergleuten auch die deutschen Kriegergefangenen in die Schächte eingesetzt wurden. Später, als das Erz noch nötig war, wurden sowohl politische Gefangenen als auch schwere Verbrechen eingesetzt. Der Uranabbau, der mit Hilfe der unfreien Arbeitskräfte durchgeführt wurde, wurde jeder anderer Art vorgezogen.

Žla smolince / Gang des Pechsteins

Panel 4

Stříbrný potok Silberbach

Naučná stezka Lehrpfad

Po stopách uranového hornictví „Uranová Golgota“ Auf der Spur des Uranbergbaues „Uran - Golgatha“

Stříbrný potok

Jméno na místě, které patřilo v původním určení lesnímu hospodářství. Závod Pichtova hora, který zde byl v padesátých letech 20. století vybudován, sestával jakosi z několika částí zvaných Dřívem Slavkov a z několika hlubinných dolů a štolů Pichtova hora.

Původní lesní rybníky byly zčásti vyčerpány pro potřeby dolů, ale ostatní byly nemilosrdně zrušeny. Po ukončení těžby zůstaly jen haldy, pozůstatky staveb prakticky nevyužitých a porostové zmlodě okoli.

Po ukončení těžby byly analýzy některých dolů vyčerpány, ale zde k tomu pro nedostatek nákladů. Neměli zájem o vyhledávání zbylých zůstatků zůstatků a vyhledávání zde nikdejšího zlatého „chatového osada, Sedmíčka“.

Charakteristika ložiska a způsob dobývání

Uranové zrudnění je vázáno na rudné štěpy v proměnlivé mocnosti od cca 10 až 50 cm. Místy byla „zduřena“ do mocnosti 1 - 2 m. Hloubka ložiska byla do 450 m.

Ložisko bylo dobýváno klasickým hlubinným způsobem, převážně z 90% prvním výšletem (výšletem), se základním vyhledávacím postupem, zbylého cca 10% metodou výšletem, která spočívala ve výšletem výšletem rudy.

Slavkovské rudné pole bylo nejintenzivněji dobýváno v letech 1953 až 1955. Bylo otevřeno 23 základních jamami a pracovalo se zde na 88 důlních štátech. V rámci průzkumu a těžby uranu bylo v rudném poli vyhledáno 5082 m jam, vyraženo 135 km překlopů z 227,7 km sádkových chodů. Systém doplňoval celá řada štů.

Osada „Sedmíčka, Na sedmíče“

Slavkovské uranové rudy vznikly v době rychlého vývoje podzemního na těžbu kovu byl i velmi rychlého vývoje. Jednotlivé štáty byly zaplány a opouštěny na některých z nich se nadto pokračovaly nové formy. Opouštěný závod Pichtova hora spíše toho jen část. Na jamě č. 11 totiž kovan, v té době nevalné pověsti, ale ostatní štáty a štoly byly opouštěny.

Výšletem prouma pověst jany č. 11 v důlníku kovaní kovaní Slavkov a pak zde zůstalých rybníků vyhledovali osadu, zvanou, jak jinak, než Sedmíčka. Tato vyhledala dodnes, i když nyní je chary jsou trochu odlišné od těch původních.

Osada v Slavkově
roku 1954

Odpověď v přírodě

Osada v Slavkově byla v letech 1953 až 1955 otevřena 23 základními jamami a pracovalo se zde na 88 důlních štátech. V rámci průzkumu a těžby uranu bylo v rudném poli vyhledáno 5082 m jam, vyraženo 135 km překlopů z 227,7 km sádkových chodů. Systém doplňoval celá řada štů.

Osada v Slavkově byla v letech 1953 až 1955 otevřena 23 základními jamami a pracovalo se zde na 88 důlních štátech. V rámci průzkumu a těžby uranu bylo v rudném poli vyhledáno 5082 m jam, vyraženo 135 km překlopů z 227,7 km sádkových chodů. Systém doplňoval celá řada štů.

Silberbach

Wir befinden uns an einem Ort, der ursprünglich der Waldwirtschaft angehörte. Der Betrieb Pichtova hora, der in den fünf Jahren des 20. Jh an diesem Ort gebaut wurde, bestand aus einigen Tiefgruben und dem Stollen Pichtova hora.

Die ursprünglichen Teiche wurden zum Teil für die Bedarfe der Bergwerke ausgenutzt, aber die anderen wurden vernichtet. Nach der Gewinnung blieben nur Halde, Überreste von Gebäuden, die nicht zu keinem weiteren Zweck nutzen konnte, und oberflächlich zerstörte Umgebung. Einige Gelände der Schächte wurden zwar ausgenutzt, aber wegen der Isolierung kam es hier dazu nicht.

Jedoch nutzten einige Einwohner die Isolierung aus und bauten an diesem Ort ein Erholungszentrum - das Ferienhausbauwerk „Sedmíčka“.

Charakteristik der Lagerstätte und Abbaufahren

Die Uranverwertung bindet sich an Erzgänge in variabler Mächtigkeit von einem Zentimeter bis auf 30 - 50 Zentimeter. Stellenweise wurde der Erzgang bis auf 1 - 2 Meter der Mächtigkeit „angeschnitten“. Die Rettungsteile war bis 450 Meter.

Die Lagerstätte wurde klassisch unterirdisch abgebaut, überwiegend 90% durch Vollflaßbau mit Versetzen des Abbaubehälterraumes. Die restlichen 10% wurden durch die getrennte Methode abgebaut, die im getrennten Austrag des Erzes bestand.

Das Schlagengruben Erzfeld wurde am intensivsten in den Jahren 1953 bis 1955 abgebaut. Das Erzfeld wurde durch 23 Grundgruben geöffnet und es wurde auf 88 Abbaustellen gearbeitet. Im Rahmen der Untersuchung und der Uranergewinnung wurden im Erzfeld 5082 Meter Gruben ausgehört, 135 Kilometer Querschläge und 227,7 Kilometer Suchstrecken vorgegeben. Das System ergänzten zahlreiche Stollen.

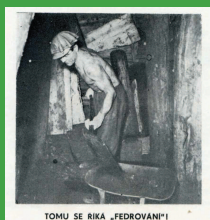
Ortschaft „Sedmíčka, Na sedmíče“

Das Schlagengruben Erzfeld wurde am intensivsten in den Jahren 1953 bis 1955 abgebaut. Das Erzfeld wurde durch 23 Grundgruben geöffnet und es wurde auf 88 Abbaustellen gearbeitet. Im Rahmen der Untersuchung und der Uranergewinnung wurden im Erzfeld 5082 Meter Gruben ausgehört, 135 Kilometer Querschläge und 227,7 Kilometer Suchstrecken vorgegeben. Das System ergänzten zahlreiche Stollen.

Die Flächen umweit der Grube Nr.7 nutzten einige Einwohner von Schlagengruben aus und bauten umweit der bestehenden Teiche eine Ortschaft, die „Sedmíčka“ genannt wurde (Bemerkung: Man könnte es als Zahl sieben interpretieren, die Ortschaft wurde nach dem Schacht Nr. 7, der sich hier befand, benannt). Die Ortschaft gibt es bis in den heutigen Tagen, auch wenn sich die gegenwärtigen Hütten von den ursprünglichen ein wenig unterscheiden.

Schéma der Verbindung der Stollen, Gruben und der einzelnen Stollen im Gebiet der Schlagengruben Erzfeld und damit zusammenhängende Entwässerung der Bergbaubetriebe (Entworfen: Ing. Švanda)

TOMU SE ŘÍKA „FEDROVÁNÍ“!

Tomáš v „Sedmíčka“
Jméno „Sedmíčka“ znamená (Sedmíčka)

V Sedmíčka, byla v období prvních let 1953
v této oblasti, ale v této oblasti se již ne
v této oblasti, ale v této oblasti se již ne

V Sedmíčka - prvních
v této oblasti

Sedmíčka v tomto
Bergbau nach dem ersten Erzfeld

Společnost Evropa
z Evropského fondu pro regionální rozvoj
„Investice do vaší budoucnosti“
Kofinancováno z Evropského fondu pro regionální rozvoj
Investice do vaší budoucnosti

Autori
projektu
Autoren
des Projekts

Ing. Rudolf Tomíček

Podporovatelé
a partniři projektu
Supporters
und Projektpartner

Podporovatelé
sdružení
Supporters
Verein

Panel 6

Jáma č. 15 Schacht Nr. 15

Naučná stezka Lehrpfad

Po stopách uranového hornictví „Uranová Golgota“ Auf der Spur des Uranbergbaues „Uran - Golgatha“

Jáma č. 15

Tato jáma patří spolu s jámou č. 7, č. 11 a štolou Pichtova Hora do jednoho závodu - Pichtova Hora. Založena byla ve IV/2 1950. Provoz na této šachtě vlak byl velmi rychlý ukončen 18. v srpnu 1953. Jáma č. 15 má dvě patra a dosahuje hloubky 105,1 m. Nadmořská výška odložené jámy je 655,18 mm. Podložením bylo 450 000 m² plochy a odvody pokrývaly plochu 10 000 m². Tvořily ale velice snadno naližt za nouze informační tabuli.

Báňská záchranná služba

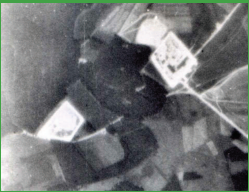
Rozvoj hornictví a v posledních obdobích výstavby se nepopíraly záchrannou techniku. Významnou roli hrálo i výrazné zvýšení pracovníků v podzemí. Vznikly výzvy na ochranu jejich bezpečnosti a rychlé a kvalitní likvidaci případných havárií. K opravě došlo v roce 1947 č. 15/1947/11 ze dne 10.2.1947 o organizaci záchranné služby v hornictví. Na většině důlních závodů byly zřízeny záchranné báňské záchranné stanice, v nichž byli dobrovolní záchranníci. S vývojem záchranné techniky byly báňské záchranné stanice vybaveny dýchacími přístroji české výroby Chizma.

V Horním Slavkově byly pro obnovu záchranné výčerné místnosti na dole č. 3 barba. 1.7.1956 byla v Jáchymově zřezna Revni báňská záchranná stanice s 16 záchranní s aktivním působením v celém uranovém revnu. V Horním Slavkově zůstalo členeno na dobrovolných záchranních, kteří zajišťovali tuto práci po mnoho dní.

Bezpečnost práce – úrazy

Nedostatek pracovníků, především kvalifikovaných, trval v uranovém hornictví dlouhou dobu. Velký počet nepřírodních pracovníků a jejich neustálá změna jakéhokoli brigády, ukončení výkonu trau, přelétání do jiné vězence, odchod zajiště, amnestie apod.) to vše značně ovlivňovalo pracovní úrazy. Největší koloběh zakázával nových pracovníků byl velice náročný.

Dalším problémem této práce byla i nedostatečná znalost dlouhodoběho působení radioaktivního záření na pracovníky. První problémy vyřešil postupnou stabilizací pracovníků a záměrem zřízení a zprovoznění prvním jejich vstupuji i periodického školení. Poděbné jako v jiných odvětvích hornictví i zde odvodili pracovníci úrazových důlů dvě novinky – zřadu zrušit při ovládnutím státu. Mimo obecně nebezpečí byla v Jáchymovské a Hornoslavkovské revnu určitá specifika. Hlavně to byly práce v blízkosti známých i neznámých státní, mnohdy zvyrodných.

DOLE 15.4.1951
Pracovník Nr. 15 v jámě č. 15

Der Schacht Nr. 15

Dieser Schacht gehört gemeinsam mit dem Schacht Nr. 11 und den Stollen Pichtova Hora in einen Betrieb- Pichtova Hora. Eingeschlagen wurde sie im IV/2 1950. Der Betrieb auf diesem Schacht wurde aber sehr schnell beendet - schon im Jahr 1953. Der Schacht Nr. 15 hat zwei Stockwerke und erreicht eine Tiefe von 105,1 m. Die Seehöhe Schachtumfassung ist 655,18 m über dem Meeresspiegel. Untergraben wurde 450 000 m² Fläche und die Halden bedeckten eine Fläche von 10 000 m². Die Halden sind sehr einfach hinter diese Hinweisstafel zu finden.

Bergrettungsdienst

Die Entwicklung des Bergbaus hat in der Nachkriegszeit die neuere Rettungstechnik gefordert. Eine bedeutende Rolle hatte auch die markante Anstieg der Arbeiter im Tiefland. Es steigerten sich die Ansprüche zum Schutz ihrer Sicherheit und zur schnelleren und schwereren Bewegungsvorteiliger Fanen. Zur Regelung kam es mit der Herausgabe der Verordnung Nr. 146/1947 (1) vom 10.2.1947 über die Organisation des Rettungsdienstes im Bergbau.

Auf den meisten Bergbetrieben wurden Bergrettungsstationen errichtet, in denen freiwillige Rettungsmänner waren. Mit der Entwicklung der Rettungstechnik wurden die Bergrettungsstationen mit den Atmungsgeräten technischer Herstellung Chizma ausgestattet. In Horní Slavkov (Schlagengwald) waren für die Tätigkeit der Rettungsmänner Pläne in der Gruppe 3 Barba ausgearbeitet. 1.7.1956 wurde in Jáchymov (Jachymsthal) eine Revier Bergrettungsstation mit 16 Rettungsmännern errichtet, mit einem Wirkungsbereich im ganzen Uranrevier.

In Horní Slavkov blinde die Erst auf den freiwilligen Rettungsmännern, die diese Arbeit für die örtlichen Gebirge sichern.

Die Arbeitssicherheit - Unfälle

Mangel der Arbeiter, vor allem der qualifizierten, dauerte im Uranbergbau eine lange Zeit. Eine große Anzahl von unerfahrenen Arbeitern und ihre ständige Abänderung (Beurteilung der Arbeitsleistung, Beurteilung des Streikbezugs, die Verletzung in ein anderes Gefängnis, Abgang der Gefangenen, Amnestie usw.) das alles beeinflusste bedeutend die Arbeitssicherheit. Die unzureichende Kreislauf von einarbeiten neuer Arbeiter war sehr anstrengend. Das nächste Problem dieser Arbeit waren die mangelhaften Kenntnisse der langfristigen Wirkung der Radioaktivität auf die Arbeiter und die konkreten Folgen.

Dassere Problem wurde mit der allmählichen Stabilisierung der Arbeitskader der Arbeiter gelöst und mit einem durchgearbeiteten System ihres Antritts und periodischen Schulungen. Ähnlich wie auch in anderen Bereichen des Bergbaus, auch hier haben die Arbeiter des Uranbergbaus die größte Steine abgerollt – den Verlust des Lebens bei einem Todesurteil. Außer der allgemeinen Gefahren waren in den Jáchymovskem und Hornoslavkovskem Revier bestimmte Besonderheiten. Hauptsächlich waren sie Arbeiter in der nahe bekannter und unbekannter abgebauter Orte, häufig voll mit Wasser.

Bezpečnost práce - nemoci z povolání, ochrana proti záření

S postupem doby se začaly projevovat na pracovních negativní vlivy způsobené polytem v podzemí.

Jednou to byla klasická nemoc související s hornickým povoláním - zpožděvané Nukem, pracem a vibracemi. Při snižování jejich vlivu se ale postupem doby jako na jiných radních nemocí - chránit sluchu, zlepšování technického stavu, zvlnění vrtého nádrží apod. Pak to bylo zcela specifická tzv. "Jáchymovská nemoc" - tedy nemoc způsobená působením radioaktivních materiálů, na kasky organismus. V počátek uranového dobování vlak byly tyto poznatky na samém začátku. Byla sta zejména, že přírodní radioaktivita uvnitř uhlí zvyrodné podstatky na bezpečnost práce a hlavně hygienu práce. Až do roku 1938 nikdy ale vyšla řada předpí, kdy by toto zabránil.

Na základě praktických ověřování pak vydal Revni báňský úřad v Karlových Varech dne 8. srpna 1938 výnos č. 1185/1938, kterým se ukládají všem uranovým důlním opatření zajišťující ochranu zdraví pracovníků. Výnos ukládá "včetně všechny důlní prostory užívané k dobování" - hranice 2 mch, jednoty (to "Tato opatření (Výnos) se vztahují, doplněnou uvnitř vrtací, kladu k vodním vyplnění, jejich účelem bylo snížit obsah prachových částic v vzduchu.

Aplikace těchto opatření v praxi téžba a jejich dodržování v prostředí takto zvýšené výkonnosti a překračování plánu byla velmi problematická. V roce 1951 dolo ke stanovení nových norm pro přípustné koncentrace radonu v hodnotě 0,27 MJ/L (což bylo sníženo 2 MJ) na 0,27 MJ/L.

Die Arbeitssicherheit - Berufskrankheiten, Strahlenschutz

Mit der Zeit begannen sich auf den Arbeitern negative Auswirkung zu zeigen, die von den Aufenthalt in den Tiefland verursacht waren.

Einerseits waren es klassische Krankheiten die mit dem Bergbaubetrieb zusammenhängen, wie Lärm und Vibrationen sind. Bei der Minderung ihres Einflusses ging man genau so wie auf anderen Erzebenen vor - mit Lärmschutzem, mit Verbesserungen des technischen Zustands hauptsächlich von den Bohrergeräten usw. Weiter war es eine ganz spezifische sog. "Jáchymovská Krankheit" - eine Krankheit verursacht durch die Wirkung radioaktiver Materien auf den menschlichen Organismus. Im Beginn der Uran Förderung waren jedoch diese Erkenntnisse am allernächsten Anfang. Es war offensichtlich, dass die natürliche Radioaktivität des Urans auch erhöhte Forderungen auf die Arbeitssicherheit und besonders auf die Arbeitshygiene auslöst. Bis 1938 wurde aber keine Verordnung herausgegeben, welche dieses berücksichtigen würde.

Auf Grund der praktischen Überlegungen gab das Revier Bergamt in Karlovy Vary am 8. März 1938 den Erlass Nr. 1835/1938 heraus, mit welchem allen Uranbergwerken Vorkahrungen zum Schutz der Gesundheit der Arbeiter auferlegt wurden.

Der Erlass trägt auf "alle Grubenräume, die zur Förderung genutzt werden, zu befehlen" die Grenze 2 mch. Einheiten (Lini). Diese Maßnahme die das Belüften betrafen, ergänzte der Gebrauch von Bohrhämmern mit Wasserperlung, deren Funktion war den Gehalt der Staubteilchen in der Luft zu senken.

Die Applikation dieser Maßnahmen in der praktischen Förderung und ihre Einhaltungen in der Atmosphäre des Druckes auf Leistungserhöhung und Überfüllung des Planes, war sehr problematisch. Im Jahr 1951 kam es zur Festsetzung neuer Normen für die zulässige Konzentration von Radon im Wert 0,27 M.E.L. was eine Senkung von 2 M.E. auf 0,27 M.E.L. war.

Mrtví na pracovištích JD v Horním Slavkově

Taká práce a dolo v praxi téžba a její četnost, jak i věků. Přitom bylo několik, ale hlavní zájst bylo, že na pracovních místech měla se dostal lidé bez patřičného vzdělání a bez jakýchkoli zkušeností. To se týkalo vztahu i brigádníků. Naproti postupem doby, po získání zkušeností, počet úrazů klesal.

Die Toten an den Arbeitsstätten von Joachimsthaler Bergwerken in Schlagengwald

Schwere Arbeit im Schacht forderte Opfer sowohl aus den Reihen von Zivilangestellten als auch von Gefangenen. Dafür gab es mehrere Ursachen, aber die Hauptursache war gewiss die, dass keine ohne entsprechende Ausbildung und Erfahrungen auf den komplizierten Arbeitsplätzen arbeiteten. Das betraf die Gefangenen als auch die Aushilfskräfte. Erst im Laufe der Zeit, nach dem Erwerb der Erfahrungen, sank die Zahl der Unfälle.

Rok Jahr	Příčina úmrtí - Todesursache		Zastřelen na oštěp auf der Flucht erschossen	Vražda Mord	Selbstvražda Selbstmord	Bez udání důvodu ohne Angabe von Grund
	Pracovní úraz - Arbeitsunfall	úmrtí Gefangenen				
1948		1*				
1949	1					
1950		3	3			
1951	1	8	10			
1952	7	11	1	1**		
1953	5	14			3	
1954	10	5	1			1
1955	6	1				1
1956	14					
1957	6	1				
1958	4					
1959	1					
CELKEM insgesamt	55	43	15	4	3	2

* - pláň pro německé válečné zajatce

** - zastřelen na se střílného, jako Gue Gue (ho) téžba zranění s následkem úmrtí)

* - zařet für deutsche Kriegergefangenen

** - bezúste sich auf den Wächter Jan Gucký (schwere Verletzung mit Todesfolge)

Úmrtí pracovníků JD Schacht Nr. 15 - 1948
Úmrtí der Bergarbeiter der Joachimsthaler Bergwerke Schacht Nr. 15 - 1948

Úmrtí pracovníků JD Schacht Nr. 15 - 1948
Úmrtí der Bergarbeiter der Joachimsthaler Bergwerke Schacht Nr. 15 - 1948

Spoluúčast financování kromě poskytnutí z Evropského fondu pro regionální rozvoj ("Investice do vaší budoucnosti")
Kofinancování z prostředků Evropské unie
financování z prostředků Evropské unie
financování z prostředků Evropské unie

Autor
projektu
Autor
des Projekts

Ing. Rudolf Tomíček

Podporovatelé
a partniři projektu
Supporters
und Projektpartner

Podporovatelé
sdružení
Supporters
Verein

